

Официален вестник

на Европейския съюз

C 195

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
17 юли 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2010/C 195/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 179, 3.7.2010 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/C 195/02	Дело C-228/09: Решение на Съда (трети състав) от 20 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 78, 79, 83 и 86 — Данъчна основа — Продажба на лек автомобил — Включване в данъчната основа на такса, приложима към нерегистрираните леки автомобили)	2
2010/C 195/03	Дело C-187/10: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 16 април 2010 г. — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 195/04	Дело C-190/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 16 април 2010 г. — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A., Administración del Estado	3
2010/C 195/05	Дело C-192/10: Иск, предявен на 19 април 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	3
2010/C 195/06	Дело C-194/10: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht München I (Германия) на 21 април 2010 г. — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Hypo Real Estate Holding AG	3
2010/C 195/07	Дело C-197/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 23 април 2010 г. — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español	4
2010/C 195/08	Дело C-199/10: Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 26 април 2010 г. — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública	4
2010/C 195/09	Дело C-203/10: Преюдициално запитване отправено от Върховен административен съд (България) на 26 април 2010 г. — Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите/„Ауто Николови“ ООД	5
2010/C 195/10	Дело C-205/10 P: Жалба, подадена на 30 април 2010 г. от Heinz Helmuth Eriksen срещу Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 24 март 2010 г. по дело T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen/Европейска комисия	6
2010/C 195/11	Дело C-210/10: Преюдициално запитване, отправено от Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Република Унгария) на 3 май 2010 г. — Urbán Márton/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága	7
2010/C 195/12	Дело C-213/10: Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Република Литва) на 4 май 2010 г. — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma“	7
2010/C 195/13	Дело C-217/10 P: Жалба, подадена на 5 май 2010 г. от Bent Hansen срещу Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 24 март 2010 г. по дело T-6/09, Bent Hansen/Европейска комисия	8
2010/C 195/14	Дело C-221/10 P: Жалба, подадена на 7 май 2010 г. от Artegodan GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 3 март 2010 г. по дело T-429/05, Artegodan GmbH/Европейска комисия, друга страна в производството: Федерална република Германия	9
2010/C 195/15	Дело C-222/10 P: Жалба, подадена на 7 май 2010 г. от Brigit Lind срещу Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 24 март 2010 г. по дело T-5/09, Brigit Lind/Европейска комисия	10

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2010/C 195/16	Дело C-223/10: Иск, предявен на 7 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия	12
2010/C 195/17	Дело C-229/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Cível da Comarca do Porto (Португалия) на 10 май 2010 г. — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA	12
2010/C 195/18	Дело C-233/10: Иск, предявен на 11 май 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия ...	13
2010/C 195/19	Дело C-246/10: Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург	13
2010/C 195/20	Дело C-251/10 P: Жалба, подадена на 20 май 2010 г. от КЕК Diavlos срещу решението, постановено от Общия съд (едноличен състав) на 18 март 2010 г. по дело T-190/07, КЕК Diavlos/Европейска комисия	14
2010/C 195/21	Дело C-253/10: Иск, предявен на 19 май 2010 г. — Европейска комисия/Словашка република	14
2010/C 195/22	Дело C-257/10: Преюдициално запитване, отправено от Regeringsrätten (Швеция) на 25 май 2010 г. — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström	15
2010/C 195/23	Дело C-146/09: Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 22 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG	15
2010/C 195/24	Дело C-491/09: Определение на председателя на Съда от 6 април 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	16
2010/C 195/25	Дело C-553/09: Определение на председателя на Съда от 21 април 2010 г. BCS SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Deere & Company, Deere & Company	16

Общ съд

2010/C 195/26	Дело T-35/09: Решение на Общия съд от 2 юни 2010 г. — Procaps/СХВП — Biofarma (PROCAPS) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността PROCAPS — По-ранна национална и международна словна марка PROCAPTAN — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
---------------	---	----

2010/C 195/27	Дела T-128/08 и T-241/08: Определение на Общия съд от 5 май 2010 г. — CBI и ABISP/Комисия (Държавни помощи — Субсидии, предоставени от белгийските власти на публичните болнични заведения — Услуга от общ икономически интерес — Оплакване — Твърдяно решение за приключване на преписката относно оплакването — Последващо приемане на решение за обявяване на помощ за съвместима с общия пазар — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	17
2010/C 195/28	Дело T-441/08: Определение на Общия съд от 21 май 2010 г. — ICO Services/Парламент и Съвет (Жалба за отмяна — Решение № 626/2008/ЕО — Обща рамка за подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	18
2010/C 195/29	Дело T-502/08: Определение на Общия съд от 17 май 2010 г. — Volkswagen/CXBП — Deutsche BP (SunGasoline) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	18
2010/C 195/30	Дело T-200/09: Определение на Общия съд от 18 май 2010 г. — Abertis Infraestructuras/Комисия (Жалба за отмяна — Концентрации — Решение за приключване на производството, образувано по член 21, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 — Срок за обжалване — Начален момент — Недопустимост)	18
2010/C 195/31	Дело T-15/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 26 май 2010 г. — Noko Ngele/Комисия (Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Изисквания за форма — Недопустимост)	19
2010/C 195/32	Дело T-194/10: Иск, предявен на 28 април 2010 г. — Унгария/Комисия	19
2010/C 195/33	Дело T-207/10: Жалба, подадена на 6 май 2010 г. — Deutsche Telekom/Комисия	20
2010/C 195/34	Дело T-211/10: Жалба, подадена на 3 май 2010 г. — Strålfors Aktiebolag/CXBП (ID SOLUTIONS)	21
2010/C 195/35	Дело T-212/10: Жалба, подадена на 3 май 2010 г. — Strålfors Aktiebolag/CXBП (IDENTIFICATION SOLUTIONS)	21
2010/C 195/36	Дело T-213/10 P: Жалба, подадена на 10 май 2010 г. от Р срещу решението, постановено на 24 февруари 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-89/08, Р/Парламент	22
2010/C 195/37	Дело T-214/10: Жалба, подадена на 7 май 2010 г. — Moselland/CXBП — Renta Siete (DIVINUS)	23
2010/C 195/38	Дело T-215/10: Жалба, подадена на 11 май 2010 г. — Република Гърция/Комисия	23

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 195/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 161, 19.6.2010 г.

ОВ С 148, 5.6.2010 г.

ОВ С 134, 22.5.2010 г.

ОВ С 113, 1.5.2010 г.

ОВ С 100, 17.4.2010 г.

ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 20 май 2010 г. —
Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-228/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — ДДС
— Директива 2006/112/ЕО — Членове 78, 79, 83 и 86 —
Данъчна основа — Продажба на лек автомобил —
Включване в данъчната основа на такса, приложима
към нерегистрираните леки автомобили)

(2010/C 195/02)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и A. Stobiecka-Kuik)

Ответник: Република Полша (представители: M. Dowgielewicz, M. Jarosz и A. Rutkowska)

Предмет

Неизпълнение на задължение от държава членка — Нарушение на членове 78, 79, 83 и 86 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Продажба на лек автомобил — Включване в данъчната основа на такса, дължима във връзка с регистрацията на лекия автомобил

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State
(Нидерландия) на 16 април 2010 г. — Baris Unal/
Staatssecretaris van Justitie

(Дело C-187/10)

(2010/C 195/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Baris Unal

Ответник: Staatssecretaris van Justitie

Преюдициален въпрос

Член 6, параграф 1, първо тире от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането [прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция], във връзка с принципа на правната сигурност, възпрепятства ли компетентните национални органи след изтичане на едногодишния срок по посочения член 6, параграф 1, първо тире да отнемат разрешението за пребиваване на турски работник с обратна сила от момента, в който вече е отпаднало предвиденото в националното право основание за издаване на разрешение за пребиваване, при положение че в случая не е налице измама?

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 16 април 2010 г. — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)/Boys Toys S.A., Administración del Estado

(Дело C-190/10)

(2010/C 195/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

Ответници: Boys Toys S.A. и Administración del Estado

Преюдициален въпрос

Възможно ли е член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността да се тълкува така, че да може да се вземат предвид не само денят, но и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността пред СХВП (при условие че такива данни са отразени), за да се установи времеви приоритет по отношение на подадена на същата дата заявка за национална марка, когато съгласно националните разпоредби, уреждащи регистрацията на национални марки, е от значение часът на подаване?

⁽¹⁾ ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Иск, предявен на 19 април 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-192/10)

(2010/C 195/05)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и A. Marghelis)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело необходимите мерки, за да гарантира изпълнението на задълженията във връзка със закриването и последващото управление и контрол на депото

на Cova da Loba, намиращо се в О Grove (Pontevedra, Галиция), Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 13 и 14 от Директива 1999/31/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци;

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Основната цел на Директива 1999/31/ЕО е да предотврати или ограничи, доколкото е възможно, отрицателното въздействие на депонирането на отпадъци върху околната среда и по-специално замърсяването на повърхностните и подземните води, почвата и въздуха, както и всеки произтичащ от това риск за здравето на човека през целия жизнен цикъл на депото.
2. Според предоставените от самите испански органи сведения депото на Cova da Loba е разрешено през 2000 г. Следователно става въпрос за съществуващо депо по смисъла на член 14 от Директива 1999/31/ЕО.
3. Депото на Cova da Loba е изоставено без да бъде закрито и без да се осигурят последващото му управление и контрол съгласно предвиденото в член 13 от Директивата.
4. Ето защо от предоставените от испанските органи сведения следва, че процесът по закриване на депото на Cova da Loba не е приключил. Следователно, предвид изложените по-горе съображения положението на това депо нарушава установеното в членове 13 и 14 от Директива 1999/31/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94.

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht München I (Германия) на 21 април 2010 г. — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann/Нуро Real Estate Holding AG

(Дело C-194/10)

(2010/C 195/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищци: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann

Ответник: Нуро Real Estate Holding AG

Встъпили страни: Klaus E. H. Zapf, Inge Jung-Arend

Преюдициални въпроси

1. Въз основа на произтичащата от европейското право забрана на мерките, които могат да застрашат постигането на предписания в определена директива резултат, следва ли член 5, първа алинея от Директива 2007/36/ЕО ⁽¹⁾ да се прилага и когато националният законодател е приел разпоредба със срок на действие до изтичането на срока за транспониране на директивата и в нея е предвидил, че през този период се допуска ограничаване до един ден на срока за свикване на общо събрание, като се има предвид, че в случая общото събрание взема решение (за увеличаване на капитала при изключване на преференциалното право на акционерите за записване на нови акции), което съгласно закона след вписването му в търговския регистър произвежда действие дори ако впоследствие бъде отменено поради уважаването на иск в този смисъл?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос: може ли нарушението на член 5, първа алинея от Директива 2007/36/ЕО да бъде обосновано с някоя от целите на общностното право, и в частност с член 297 ЕО?

⁽¹⁾ Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар (ОВ L 184, стр. 17).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 23 април 2010 г. — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

(Дело C-197/10)

(2010/C 195/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищци: Unio de Pagesos de Catalunya

Ответник: Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Преюдициален въпрос

Член 9, параграф 2, буква б) от Кралски декрет № 1470/2007 от 2 ноември 2007 г., който поставя възможността за получаване на единно плащане от националния резерв в зависимост от обстоятелството дали става въпрос за млади земеделски производители, които са установили своето първо стопанство в рамките на програма за развитието на селските райони въз основа на Регламент (ЕО) 1698/2005 ⁽¹⁾, в съответствие ли е с член 42, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 26 април 2010 г. — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública

(Дело C-199/10)

(2010/C 195/08)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициални въпроси

Нарушава ли закрепените в членове 12 ЕО, 43 ЕО, 46 ЕО, 56 ЕО и 58, параграф 3 ЕО принципи на недопускане на дискриминация, свобода на установяване и свободно движение на капиталите, както и член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) ⁽¹⁾ удържане при източника на корпоративен данък за 2003 г., извършено по отношение на чуждестранно дружество, при ставка 15 %, предвид сключената между Португалия и Испания Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, за нетните дивиденди, получени в качеството на акционер на местно за държава членка дружество, съгласно членове 80, параграф 2, буква с) и 88, параграф 3, буква b), параграф 4 и параграф 5 от CIRC (Кодекс за подоходното облагане на юридическите лица), член 71, букви а) и d) от CIRS (Кодекс за подоходното облагане на физическите лица) и член 59 от EBF (Правилник за данъчните облекчения)?

⁽¹⁾ Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97).

Преюдициално запитване отправено от Върховен административен съд (България) на 26 април 2010 г. — Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите/„Ауто Николови“ ООД

(Дело C-203/10)

(2010/C 195/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Ищец: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Ответник: „Ауто Николови“ ООД

Преюдициални въпроси

1. Понятието „стоки втора употреба“, регламентирано в член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ обхваща ли и употребявани движими вещи, които не са индивидуализирани по такъв начин (чрез марка, модел, сериен номер, година на производство и др.), че да се отличават от други такива от същия род, а се определят по родови белези?
2. С израза „както са дефинирани от държавите членки“, съдържащ се в разпоредбата на член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, предоставя ли се възможност на държавите членки за собствено дефиниране на понятието „стоки втора употреба“ или определението на това понятие от директивата следва да се възпроизведе стриктно във вътрешния закон?
3. Изискването, въведено в националната разпоредба, стоките втора употреба да са и индивидуално определени, съответства ли на съдържанието и смисъла, вложен в общностното определение за „стоки втора употреба“?
4. Предвид целите, посочени в съображение 51 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, може ли да се приеме, че в израза „когато тези стоки са му били доставени в рамките на Общността ...“, съдържащ се в член 314 от Директива 2006/112/ЕО, се включва и вносът на стоки втора употреба, които самият данъчнозадължен дилър е внесъл?
5. В случай, че режимът за облагане на маржа на печалбата е приложим по отношение и на доставката от данъчнозадължен дилър на стоки втора употреба, внесени от самия него, следва ли лицето, от което данъчнозадълженият дилър е получил тези стоки да е от категорията лица, изброени в член 314, букви от „а“ до „г“?
6. Изчерпателно ли е изброяването на стоките, направено в член 320, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета?
7. Член 320, параграф 1, алинея 1 и параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета следва ли да се тълкуват в смисъл, че се противопоставят на вътрешна разпоредба, която регламентира възникването и упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит от данъчнозадължения дилър за платения от него ДДС при вноса на стоки втора употреба в периода, в който тези стоки са станали предмет на последваща облагаема доставка, за която данъчнозадълженият дилър прилага общия режим на облагане?

8. Разпоредбите на член 314, букви от „а“ до „г“ и член 320, параграф 1, алинея 1 и параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО имат ли директен ефект и в случай като процесния може ли националният съд пряко да се позове на тях?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 30 април 2010 г. от Heinz Helmuth Eriksen срещу Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 24 март 2010 г. по дело T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen/Европейска комисия

(Дело C-205/10 P)

(2010/C 195/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Heinz Helmuth Eriksen (представител: I. Anderson, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени изцяло Определение на Общия съд от 24 март 2010 г., с което се отхвърля като явно недопустим иска на жалбоподателя и последният е осъден да заплати съдебните разноски,

— да се произнесе по същество по жалбата на жалбоподателя и да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя:

а) сумата от 800 000 EUR или друга сума, за която Съдът прецени, че е обоснована и справедлива, като обезщетение за минали, настоящи и бъдещи болки и страдания и намалена способност за пълноценен живот поради тежки увреждания на здравето му в резултат от произволния и незаконосъобразен отказ на Комисията да осигури изпълнението на предпазните мерки съгласно Директива 96/29 (¹) за медицинско наблюдение на хроничната лъчева болест в случая на специалните групи за интервенция в Туле.

б) да заплати на жалбоподателя, на лечебните заведения, в които той се лекува или на предоставящите му здравни услуги лица бъдещите разходи за медицинско лечение и лекарства за облекчаване на здравословното му състояние и/или за лечение на неговото увредено здраве съгласно точка а) по-горе, които не са му предоставени от здравно осигурителната схема в неговата държава членка,

в) разумните съдебни разноски и разходите, направени от жалбоподателя пред Общия съд и в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

1. Общият съд неправилно е отхвърлил иска на жалбоподателя за реализиране на извъндоговорна отговорност като недопустим, както е изопачил както естеството на неговите искания, така и неговите правни основания. В резултат от подобно изопачаване Общият съд не е приел, че е налице незаконосъобразност в контекста на произволния и хитър претекст на Комисията да не предприеме действия, което бездействие изправяло от съдържание Единните стандарти за безопасност на здравето относно защитата на работниците и на населението в случаи на радиационни инциденти, причинени от използването на ядрена енергия за военни цели.

2. Неприлагане на общите за държавите членки правни принципи. Общият съд не е преценил незаконосъобразността на неполагането от страна Комисията на дължимата грижа и незаконосъобразността на липсата на добра администрация що се отнася до общите за системите на държавите членки принципи за определяне на административната отговорност за вреди, причинени на частноправните субекти, както се изисква съгласно член 188 от Договора за Евратом.

3. Неправилно приложение на специалното правомощие на Комисията за дерогиране в областта на конкуренцията към допустимостта на иск във връзка със здравните стандарти. По-нататък, в светлината на широката и специална дискреционна власт на Комисията да определя политиката на ЕС в областта на конкуренцията чрез дискреционни освобождавания от незаконосъобразни търговски споразумения, Общият съд неправилно е приел приложената от Комисията дерогация от здравна защита съгласно директивата на радиационните инциденти в Туле по военни съображения. По този начин не се вземат предвид решения на Общия съд относно допустимостта в други сфери на дейност на ЕС, в които Комисията не разполага с подобна специална дискреционна власт и в които твърденията за бездействие на Комисията не правят искането явно недопустимо.

Съдът пренебрегва обстоятелството, че Комисията не разполага със специална и неограничена дискреционна власт да прилага Единните стандарти за безопасност на здравето, тъй като Договорът за Евратом определя подробно нейното правомощие да прилага освобождавания и по-специално предвижда механизми за частноправните субекти да обжалват нейното бездействие от административна гледна точка в области, в които им е предоставена закрила. Това включва положения, при които отказът да се предприеме действие е бил отправен до друга страна.

4. Липса на становище относно това дали отказът на Комисията да предприеме действия нарушава ясно определената цел на Договора за Евратом за защита на здравето на работниците и на населението.

Съдът е допуснал грешка и като не е изследвал въпроса дали отказът на Комисията да предприеме действия е нарушил целите на Договора за Евратом за установяване и осигуряване приложението на Единните стандарти за безопасност на здравето за защита на работниците и на населението от дълготрайните последици на йонизиращото лъчение. По този начин Общият съд е пренебрегнал безусловното задължение на Комисията съгласно Договора за Евратом да осигури правилното прилагане на разпоредбите на този договор, включително на съдържащия се в него принцип на предпазните мерки.

(¹) Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166).

Преюдициално запитване, отправено от Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Република Унгария) на 3 май 2010 г. — Urbán Márton/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Дело C-210/10)

(2010/C 195/11)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Márton Urbán

Ответник: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Преюдициални въпроси

1. Съвместим ли е с изискването за пропорционалност, установено в член 19, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (¹), санкционен режим, който императивно предвижда налагането на глоба в един и същи размер от 100 000 HUF за всяко нарушение на членове 13—16 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета (²), уреждащи използването на тахографския лист в контролните уреди в сектора на автомобилния транспорт?

2. Съвместим ли е с принципа на пропорционалност санкционен режим, който не предвижда различен размер на глобата в зависимост от тежестта на извършеното нарушение?

3. Съвместим ли е с принципа на пропорционалност санкционен режим, който не позволява да се отчете каквото и да е основание за освобождаване на извършителя от отговорност?

4. Съвместим ли е с принципа на пропорционалност санкционен режим, който не установява никакво разграничение в зависимост от личното положение на извършителя?

(¹) Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214).

(²) Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 година относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ L 370, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 234).

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Република Литва) на 4 май 2010 г. — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma“

(Дело C-213/10)

(2010/C 195/12)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Ищец: F-Tex SIA

Ответник: Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma“

Преюдициални въпроси

1. С оглед на решенията по дела Gourdain и Deko Marty Belgium на Съда следва ли да се тълкуват член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 (¹) и член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001 (²) в смисъл, че:

а) Сезираната с производство по несъстоятелност юрисдикция има изключителна компетентност да се произнася по Павловия иск, който произтича пряко от производството по несъстоятелност или е тясно свързан с него и изключения от тази компетентност се съдържат единствено в разпоредбите на Регламент № 1346/2000;

б) Павлов иск, предявен от единствения кредитор на предприятие, по отношение на което е започнало производство по несъстоятелност в държава членка, който:

— е предявен в друга държава членка,

— основаващ се на правото срещу третото лице ответник, което право е прехвърлено на ищеца от синдика с възмезден договор като поради това обемът на правата на синдика в първата държава е ограничен и

— не представлява опасност за другите евентуални кредитори,

следва да се квалифицира като граждански и търговски иск по член 1, параграф 1 от Регламент № 44/2001?

2. Следва ли правото на ищеца на съдебна защита, което Съдът признава като общ принцип на европейското право и което е гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се разбира и тълкува по такъв начин, че:

а) и двете национални съдилища, които са компетентни да се произнасят по павлов иск (в зависимост от неговата връзка с производството по несъстоятелност) съгласно член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 или на член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001 не могат да се откажат от своята компетентност?

б) когато юрисдикцията на държава членка приеме за недопустим павловия иск поради липса на компетентност, юрисдикцията на другата държава членка може служебно да приеме, че е компетентна, за да се гарантира правото на ищеца на съдебна защита, независимо от факта, че съгласно разпоредбите на Европейското право за определяне на международната подсъдност тя не може да взема решение в този смисъл?

(¹) Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производство по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143).

(²) Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

**Жалба, подадена на 5 май 2010 г. от Bent Hansen срещу
Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав)
на 24 март 2010 г. по дело T-6/09, Bent Hansen/
Европейска комисия**

(Дело C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bent Hansen (представител: I. Anderson, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени изцяло Определението на Общия съд от 24 март 2010 г., с което се отхвърля като явно недопустим иска на жалбоподателя и последният е осъден да заплати съдебните разноски,

— да се произнесе по същество по жалбата на жалбоподателя и да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя:

а) сумата от 800 000 EUR или друга сума, за която Съдът прецени, че е обоснована и справедлива, като обезщетение за минали, настоящи и бъдещи болки и страдания и намалена способност за пълноценен живот поради тежки увреждания на здравето му в резултат от произволния и незаконосъобразен отказ на Комисията да осигури изпълнението на предпазните мерки съгласно Директива 96/29 (¹) за медицинско наблюдение на хроничната лъчева болест в случая на специалните групи за интервенция в Туле,

б) да заплати на жалбоподателя, на лечебните заведения, в които той се лекува или на предоставящите му здравни услуги лица бъдещите разходи за медицинско лечение и лекарства за облекчаване на здравословното му състояние и/или за лечение на неговото увредено здраве съгласно точка а) по-горе, които не са му предоставени от здравно осигурителната схема в неговата държава членка,

в) разумните съдебни разноски и разходите, направени от жалбоподателя пред Общия съд и в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

1. Общият съд неправилно е отхвърлил иска на жалбоподателя за реализиране на извъндоговорна отговорност като недопустим, както е изопачил както естеството на неговите искания, така и неговите правни основания. В резултат от подобно изопачаване Общият съд не е приел, че е налице незаконосъобразност в контекста на произволния и хитър претекст на Комисията да не предприеме действия, което бездействие изпразвало от съдържание Единните стандарти за безопасност на здравето относно защитата на работниците и на населението в случаи на радиационни инциденти, причинени от използването на ядрена енергия за военни цели.
2. Неприлагане на общите за държавите членки правни принципи. Общият съд не е преценил незаконосъобразността на неполагането от страна на Комисията на дължимата грижа и незаконосъобразността на липсата на добра администрация що се отнася до общите за системите на държавите членки принципи за определяне на административната отговорност за вреди, причинени на частноправните субекти, както се изисква съгласно член 188 от Договора за Евратом.
3. Неправилно приложение на специалното правомощие на Комисията за дерогиране в областта на конкуренцията към допустимостта на иск във връзка със здравните стандарти. По-нататък, в светлината на широката и специална дискреционна власт на Комисията да определя политиката на ЕС в областта на конкуренцията чрез дискреционни освобождавания от незаконосъобразни търговски споразумения, Общият съд неправилно е приел приложената от Комисията дерогация от здравна защита съгласно директивата на радиационните инциденти в Туле по военни съображения. По този начин не се вземат предвид решения на Общия съд относно допустимостта в други сфери на дейност на ЕС, в които Комисията не разполага с подобна специална дискреционна власт и в които твърденията за бездействие на Комисията не правят искането явно недопустимо.

Съдът пренебрегва обстоятелството, че Комисията не разполага със специална и неограничена дискреционна власт да прилага Единните стандарти за безопасност на здравето, тъй като Договорът за Евратом определя подробно нейното правомощие да прилага освобождавания и поспециално предвижда механизми за частноправните субекти да обжалват нейното бездействие от административна гледна точка в области, в които им е предоставена закрила. Това включва положения, при които отказът да се предприеме действие е бил отправен до друга страна.

4. Липса на становище относно това дали отказът на Комисията да предприеме действия нарушава ясно определената цел на Договора за Евратом за защита на здравето на работниците и на населението.

Съдът е допуснал грешка и като не е изследвал въпроса дали отказът на Комисията да предприеме действия е нарушил целите на Договора за Евратом за установяване и осигуряване

приложението на Единните стандарти за безопасност на здравето за защита на работниците и на населението от дълготрайните последици на йонизиращото лъчение. По този начин Общият съд е пренебрегнал безусловното задължение на Комисията съгласно Договора за Евратом да осигури правилното прилагане на разпоредбите на този договор, включително на съдържащия се в него принцип на предпазните мерки.

(¹) Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166).

Жалба, подадена на 7 май 2010 г. от Artogodan GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 3 март 2010 г. по дело T-429/05, Artogodan GmbH/Европейска комисия, друга страна в производството: Федерална република Германия

(Дело C-221/10 P)

(2010/C 195/14)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Artogodan GmbH (представители: U. Reese и A. Meyer-Sandrock, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 3 март 2010 г. по дело T-429/05,
- да се осъди ответникът да заплати сумата от 1 430 821,36 EUR, увеличена с общо определена лихва от 8 % за периода между деня на обявяване на съдебното решение и пълното изплащане; при условията на евентуалност, да се върне делото за ново разглеждане от Общия съд на Европейския съюз, за да се произнесе по справедливост,
- да се установи, че ответникът е длъжен да обезщети жалбоподателя за всички бъдещи вреди, които последният ще претърпи поради маркетинговите разходи, които е необходимо да бъдат направени, за да може да се възстанови пазарното положение на лекарствения продукт Tenuate Retard към момента преди да бъде оттеглено разрешението за пускане в продажба на този лекарствен продукт,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С решение от 3 март 2010 г. Общият съд на Европейския съюз отхвърля иска за обезщетение за вреди на жалбоподателя поради незаконосъобразното оттегляне на разрешение за пускане в продажба на лекарствен продукт. Искът бил отхвърлен по съображение, че Комисията не е извършила съществено нарушение на общностното право. Нарушаването на правилата за компетентност не можело да ангажира отговорността, тъй като целта на тези правила не била да защитят икономическите интереси на предприятията. Нещо повече, релевантната правна уредба в член 11 от Директива 65/65 била неточна. В това отношение до момента не съществувал прецедент. Това можело да даде логично обяснение за допуснатата от Комисията грешка при прилагане на правото. На следващо място, трябвало да се отчита сложността на проверката на заключението на медицинските експерти. Като цяло правните и фактическите преценки, които трябвало да се направят, били толкова сложни, че нарушението на член 11 от Директива 65/65 не можело да се приеме за достатъчно съществено нарушение.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че правилата за компетентност, които ограничават правомощията на европейските институции да отнемат притежавания правен статут, имат за цел да защитят правата на гражданите и на предприятията. Ето защо според жалбоподателя нарушаването на правилата за компетентност би трябвало да се включва в преценката дали е налице достатъчно съществено нарушение.

Също така трябвало да се има предвид, че при вземането на решение Комисията няма никакво право на усмотрение. Освен това Комисията не само приела абстрактна норма, но и умишлено отнела, с административно действие, притежавания от жалбоподателя правен статут. Следователно претърпените от жалбоподателя вреди представлявали не просто косвена или пряка последица от въвеждането на абстрактна норма, но и целта и съдържанието на конкретната административна мярка. Ето защо според жалбоподателя Комисията трябвало да направи особено задълбочена проверка дали има достатъчно причини за оттегляне на разрешението.

Предимството на принципа на защита на здравето и особеното значение на принципа на предпазните мерки допускали това. Според жалбоподателя тези принципи действително могли да обосноват да се започне с вземането и налагането на неблагоприятни мерки спрямо предприятията, дори когато фактите не са установени със сигурност. Независимо от това, за да се създаде равновесието, което е характерно за правовата държава, и за да се спази принципът на пропорционалност, вторичното право трябвало да позволява вредата да бъде поправена по подходящ начин.

Срещу това не можело да се възрази, че за да може принципът на предпазните мерки да бъде ефективно приведен в действие трябва да се откаже възможността за защита съгласно вторичното право, тъй като при обстоятелствата в настоящия случай

Комисията изобщо нямала свобода на преценка. При това положение поначало нямало опасност прилагането на принципа на предпазните мерки да бъде затруднено поради евентуалните последици, свързани с отговорността.

Също така неточният характер на правната уредба в член 11 от Директива 65/65 не можел да бъде изтъкван, за да се отхвърли искането за ангажиране на отговорността, тъй като според жалбоподателя не съответното предприятие, а Общността трябва да носи отговорност за подобна неточност. Общността не можела да изтъква факта, за да отхвърли искания за обезщетение, че в противоречие със своите задължения тя не е приела достатъчно ясна и еднозначна правна уредба.

Липсата на прецедент също не можела да я освободи от отговорност. Общностните институции нямали привилегия от гледна точка на отговорността, под формата на „право на първа грешка“. Освен това Общият съд постановил, че решението на Комисията е незаконосъобразно както от процесуалноправна, така и от материалноправна гледна точка. Така към момента на изпълнение на решението на Комисията вече съществувал прецедент.

Сложността на фактическото и правно положение сама по себе си също не било достатъчна, за да се отрече наличието на съществено нарушение. Във всеки случай такъв бил случаят при чисто административните действия, при които липсва свобода на действие или на преценка, с които умишлено се засяга притежаван правен статут и така пряко и по предвидим начин се причиняват значителни имуществени вреди.

Освен това органите, които са компетентни във връзка с правния режим на лекарствените продукти, имали съответната специализирана и правна компетентност. Следователно една само средна сложност, каквато по принцип била характерна за обсъждането на профила на сигурност и на ефикасност на лекарствените продукти, не можела да бъде достатъчна, за да се отрече наличието на съществено нарушение.

**Жалба, подадена на 7 май 2010 г. от Brigit Lind срещу
Определение, постановено от Общия съд (четвърти състав)
на 24 март 2010 г. по дело T-5/09, Brigit Lind/Европейска
комисия**

(Дело C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподателка: Brigit Lind (представител: I. Anderson, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени изцяло Определение на Общия съд от 24 март 2010 г., с което се отхвърля като явно недопустим иска на жалбоподателката и последната е осъдена да заплати съдебните разноски,
- да се произнесе по същество по жалбата на жалбоподателката и да осъди Комисията да заплати на жалбоподателката:
  - а) сумата от 50 000 EUR или друга сума, за която Съдът прецени, че е обоснована и справедлива за преживените от нея шок и стрес във връзка със страданията и смъртта на нейния брат в резултат от произволния и незаконосъобразен отказ на Комисията да осигури изпълнението на предпазните мерки съгласно Директива 96/29 ⁽¹⁾ за медицинско наблюдение на хроничната лъчева болест в случая на специалните групи за интервенция в Туле,
  - б) плащане към наследствената маса на John Erling Nochen на:
    - i) сумата от 250 000 EUR или друга сума, за която Съдът прецени, че е обоснована и справедлива за неговите страдания от 2006 г. до неговата смърт през 2008 г. от рак на белия дроб в резултат от произволния и незаконосъобразен отказ на Комисията да осигури изпълнението на предпазните мерки съгласно Директива 96/29 за медицинско наблюдение на хроничната лъчева болест в случая на специалните групи за интервенция в Туле.
    - ii) разходите по погребението в размер на 6 000 EUR.

Правни основания и основни доводи

1. Общият съд неправилно е отхвърлил иска на жалбоподателя за реализиране на извъндоговорна отговорност като недопустим, както е изопачил както естеството на неговите искания, така и неговите правни основания. В резултат от подобно изопачаване Общият съд не е приел, че е налице незаконосъобразност в контекста на произволния и хитър претекст на Комисията да не предприеме действия, което бездействие изпразвало от съдържание Единните стандарти за безопасност на здравето относно защитата на работниците и на населението в случаи на радиационни инциденти, причинени от използването на ядрена енергия за военни цели.
2. Неприлагане на общите за държавите членки правни принципи. Общият съд не е преценил незаконосъобразността на неполагането от страна Комисията на дължимата грижа и

незаконосъобразността на липсата на добра администрация що се отнася до общите за системите на държавите членки принципи за определяне на административната отговорност за вреди, причинени на частноправните субекти, както се изисква съгласно член 188 от Договора за Евратом.

3. Неправилно приложение на специалното правомощие на Комисията за дерогиране в областта на конкуренцията към допустимостта на иск във връзка със здравните стандарти. По-нататък, в светлината на широката и специална дискреционна власт на Комисията да определя политиката на ЕС в областта на конкуренцията чрез дискреционни освобождавания от незаконосъобразни търговски споразумения, Общият съд неправилно е приел приложената от Комисията дерогация от здравна защита съгласно директивата на радиационните инциденти в Туле по военни съображения. По този начин не се вземат предвид решенията на Общия съд относно допустимостта в други сфери на дейност на ЕС, в които Комисията не разполага с подобна специална дискреционна власт и в които твърденията за бездействие на Комисията не правят искането явно недопустимо.

Съдът пренебрегва обстоятелството, че Комисията не разполага със специална и неограничена дискреционна власт да прилага Единните стандарти за безопасност на здравето, тъй като Договорът за Евратом определя подробно нейното правомощие да прилага освобождавания и по-специално предвижда механизми за частноправните субекти да обжалват нейното бездействие от административна гледна точка в области, в които им е предоставена закрила. Това включва положения, при които отказът да се предприеме действие е бил отправен до друга страна.

4. Липса на становище относно това дали отказът на Комисията да предприеме действия нарушава ясно определената цел на Договора за Евратом за защита на здравето на работниците и на населението.

Съдът е допуснал грешка и като не е изследвал въпроса дали отказът на Комисията да предприеме действия е нарушил целите на Договора за Евратом за установяване и осигуряване приложението на Единните стандарти за безопасност на здравето за защита на работниците и на населението от дълготрайните последици на йонизиращото лъчение. По този начин Общият съд е пренебрегнал безусловното задължение на Комисията съгласно Договора за Евратом да осигури правилното прилагане на разпоредбите на този договор, включително на съдържащия се в него принцип на предпазните мерки.

5. Липса на становище относно това дали отказът на Комисията да предприеме действия нарушава акт от по-висш ранг.

Включвайки Европейската конвенция за правата на човека в съдебната практика на ЕС, Общият съд неправилно не се е произнесъл по въпроса дали отказът на Комисията да приложи разпоредбите на Директива 96/29 относно медицинското наблюдение нарушава член 2 от Конвенцията посредством съзнателно излагане живота на брата на жалбоподателката на риск от непроверено и непроследено развитие на хронични форми на рак, причинен от радиация, какъвто е този, който го е погубил.

(¹) Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166).

**Иск, предявен на 7 май 2010 г. — Европейска комисия/
Република Австрия**

(Дело C-223/10)

(2010/C 195/16)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Adam и I. Hadjiyiannis)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2008/74/ЕО на Комисията от 18 юли 2008 година за изменение относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства, на Директива 2005/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2005/78/ЕО (¹), и при всички положения като не е уведомила Комисията в пълна степен за приетите разпоредби, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Австрия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2008/74 е изтекъл на 2 януари 2009 г.

(¹) ОВ L 192, стр. 51.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Cível da Comarca do Porto (Португалия) на 10 май 2010 г. — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Дело C-229/10)

(2010/C 195/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Страни в главното производство

Ищци: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Ответник: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Преюдициални въпроси

1. Дали тълкуването на член 505 от Código Civil [португалския граждански кодекс], съгласно което в случай на произшествие, причинено единствено от поведението на пешеходеца, се изключва отговорността за риск, произтичащ от използването на моторно превозно средство, съответства на европейските директиви относно задължителното автомобилно застраховане — 72/166/ЕИО (¹), 84/5/ЕИО (²), 90/232/ЕИО (³), 2000/26/ЕО (⁴) и 2005/14/ЕО (⁵) и по-специално на член 1а от Директива 90/232/ЕИО?
2. Дали съответства на посочените директиви тълкуването на член 570 от Código Civil, според което обезщетението може да се намали или изключи в зависимост от степента на вината на двете страни, когато виновно поведение на жертвата е допринесло за вредата или я е утежило?

3. При утвърдителен отговор, дали тези директиви не допускат тълкуване, което позволява ограничаване или намаляване на обезщетението, като се отчита, от една страна, вината на пешеходеца, а от друга страна — рискът, произтичащ от моторното превозно средство, при причиняването на произшествието?

- (¹) Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10).
- (²) Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104)
- (³) Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240).
- (⁴) Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета (Четвърта директива за автомобилното застраховане) (ОВ L 181, стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 3).
- (⁵) Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година за изменение на Директиви 72/166/ЕИО, 84/5/ЕИО, 88/357/ЕИО и 90/232/ЕИО на Съвета и Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на застраховка „Гражданска отговорност“ относно използването на моторни превозни средства (ОВ L 149, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 212).

**Иск, предявен на 11 май 2010 г. — Европейска комисия/
Кралство Нидерландия**

(Дело C-233/10)

(2010/C 195/18)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и H. te Winkel)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/44/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на

процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, и при всички положения като не е уведомило Комисията за приетите разпоредби, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 7 от тази директива,

— да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата в националното право е изтекъл на 20 март 2009 г.

(¹) ОВ L 247, стр. 1.

**Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Европейска комисия/
Великото херцогство Люксембург**

(Дело C-246/10)

(2010/C 195/19)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Peere и G. Zavvos)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (¹) и при всички положения, като не е уведомило Комисията за тях, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по силата на тази директива;

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/42/ЕО е изтекъл на 29 юни 2008 г. Към датата на подаване на настоящия иск обаче ответникът все още не е приел необходимите мерки за транспонирането на директивата и при всички положения не е уведомило Комисията за това.

(¹) ОВ L 157, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 120.

Жалба, подадена на 20 май 2010 г. от КЕК Diavlos срещу решението, постановено от Общия съд (едноличен състав) на 18 март 2010 г. по дело T-190/07, КЕК Diavlos/ Европейска комисия

(Дело C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: КЕК Diavlos (представител: Δ. Χατζημιχάλης, Δικηγόρος)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се уважи настоящата жалба по всички пунктове,
- да се отмени, по посочените в жалбата мотиви, обжалваното решение на Общия съд (едноличен състав) от 18 март 2010 г. по дело T-190/07, за да бъде уважена жалбата на дружеството срещу Решение С (2006) 465 окончателен на Комисията от 23 февруари 2006 г. по всички пунктове на жалбата и да се отмени това решение и всеки друг свързан акт/или решение на Комисията,
- да се осъди Европейската комисия, ответник, да заплати съдебните разноски и разходите на нашия адвокат в първоинстанционното и второинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Със своята жалба от 20 май 2010 г. дружеството КЕК Diavlos обжалва постановеното от Общия съд (едноличен състав) на 18 март 2010 г. Решение по дело T-190/07 и иска неговата отмяна с цел да бъде уважена жалбата му срещу Решение С(2006) 465 окончателен на Комисията от 23 февруари 2006 г. по всички пунктове и да бъде отменено всяко решение, както и всеки друг свързан акт и/или решение на Комисията.

Жалбата срещу цитираното по-горе решение има три правни основания, които могат да бъдат обобщени както следва:

Първото правно основание на жалбата: обжалваното съдебно решение, въз основа на неправилни и недостатъчни мотиви, отхвърля жалбата на дружеството в нейната цялост и всички изложени в нея доводи, докато е следвало тя да бъде уважена в нейната цялост или, ако това не е било направено, частично. По-конкретно, обжалваното съдебно решение изобщо не е съб-

разено с основния за изхода на спора довод на дружеството, според който нашето дружество е изпълнило своето договорно задължение, състоящо се в издаването на информационни листовки в 1 000 екземпляра (за всеки език), съдържащи цялата информация, необходима за подготовката на учениците за преминаването към еврото, с публикуването на брошура с определен брой страници по този въпрос (приложения viii, ix и x); обжалваното съдебно решение обаче има порок в мотивите по отношение на неговата преценка, свързана с издадените от дружеството информационни бюлетени в съответствие с неговите договорни задължения.

Второто правно основание за отмяна: обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка, състояща се в нарушение на закона, и по-конкретно, на член 48 от Процедурния правилник, доколкото той е отхвърлил предложението на дружеството за представяне на допълнителни доказателства, и по-точно, срока, поискан от дружеството в съдебното заседание за представяне на някои документи, отнасящи се до „нередовности“, за които се твърди, че са установени от Комисията, и следователно датата, на която разглежданите разходи са вписани в счетоводните книги, за да могат да бъдат „признати“ по силата на договора на приложение II към него.

Третото правно основание за отмяна: обжалваното съдебно решение, постановено от Общия съд (едноличен състав) на 18 март 2010 г. осъжда дружеството неоснователно да заплати съдебните разноски на Комисията, докато то е трябвало той да реши всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски, съгласно член 87, параграф 3, от Процедурния правилник, и в случай че не е постановил това, дружеството е трябвало да бъде осъдено, в качеството му на страна, загубила делото, с оглед на обстоятелствата да заплати само част от съдебните разноски на Комисията.

Иск, предявен на 19 май 2010 г. — Европейска комисия/ Словашка република

(Дело C-253/10)

(2010/C 195/21)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Tokár и А. Marghelis)

Ответник: Словашка република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в съответствие с член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от тази директива,

— да се осъди Словашката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета, „[д]ържавите членки определят национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, не по-късно от две години след определената в член 18, параграф 1 дата и нотифицират Комисията за тази стратегия“. Член 18, параграф 1 предвижда, че „[д]ържавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от две години след нейното влизане в сила“. В приложение на член 19 от директивата, тя влиза в сила на 16 юли 1999 г. Ето защо съобразяването с тази директива е трябвало да се извърши до 16 юли 2001 г., а установеното съгласно член 5, параграф 1 задължение за създаване на национална стратегия е трябвало да бъде изпълнено преди 16 юли 2003 г.

Тъй като за новите държави членки в член 54 от Акта относно условията на присъединяването не е установен друг срок, Словашката република е задължена по силата на член 5, параграф 1 от директивата да изготви национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, към датата на присъединяването си, т.е. към 1 май 2004 г. Словашката република до настоящия момент не е нотифицирала Комисията за тази стратегия.

Европейската комисия следователно счита, че Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета относно депонирането на отпадъци.

Преюдициално запитване, отправено от Regeringsrätten (Швеция) на 25 май 2010 г. — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström

(Дело C-257/10)

(2010/C 195/22)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Regeringsrätten (Швеция)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Försäkringskassan

Ответник: Elisabeth Bergström

Преюдициални въпроси

1. С оглед на правото на Европейския съюз и по-специално Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6) и член 72 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) изпълнено ли е условието относно изискваната минимална продължителност на осигуряването, за да може да се ползват семейни добавки, определени въз основа на доходите и изплащани по време на отпуск за отглеждане на дете с упражняването на професионална дейност и плащането на вноските за социално осигуряване само в Швейцария?

2. Съгласно правото на Европейския съюз и по-специално посоченото по-горе споразумение с Швейцария относно свободното движение на хора и член 3, параграф 1 и член 72 от Регламент № 1408/71 трябва ли доходите получени в Швейцария да бъдат приравнени на национални доходи при отговора на въпроса за правото на семейни добавки въз основа на доходите и изплащани по време на отпуск за отглеждане на дете?

⁽¹⁾ ОВ L 149, 1971 г., стр. 2.

Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 22 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Дело C-146/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 153, 4.7.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 6 април 2010 г.
— Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-491/09) ⁽¹⁾

(2010/С 195/24)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 21 април 2010 г.
BCS SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели), Deere & Company, Deere
& Company

(Дело С-553/09) ⁽¹⁾

(2010/С 195/25)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 51 от 27.2.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 2 юни 2010 г. — Procaps/СХВП
— Biofarma (PROCAPS)

(Дело T-35/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността PROCAPS — По-ранна национална и международна словна марка PROCAPTAN — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Сходство на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 195/26)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Procaps, SA (Barranquilla, Колумбия) (представител: M. Vidal-Quadras Trias de Bes, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Biofarma SAS (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: A. Ruiz López и V. Gil Vega, avocats)

Предмет

Жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 24 ноември 2008 г. (преписка R 867/2007-4) във връзка с производство по възражение между Biofarma SAS и Procaps, SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Procaps, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2010 г. — СВИ и
ABISP/Комисия

(Дела T-128/08 и T-241/08) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Субсидии, предоставени от белгийските власти на публичните болнични заведения — Услуга от общ икономически интерес — Оплакване — Твърдяно решение за приключване на преписката относно оплакването — Последващо приемане на решение за обявяване на помощ за съвместима с общия пазар — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2010/C 195/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (СВИ) (Брюксел, Белгия) и Association bruxelloise des institutions de soins privées (ABISP) (Брюксел) (представители: D. Waelbroeck, avocat и D. Slater, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Giolito, J.-P. Kerpenne и V. Stromsky)

Предмет

Искане за отмяна на твърдяното решение на Комисията, което произтича от нейните писма от 10 януари и 10 април 2008 г., да не започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура и да приключи преписката относно оплакването на жалбоподателите, свързано с твърдените държавни помощи, предоставени от белгийските власти в рамките на финансирането на публичните болнични заведения от мрежата IRIS (Interhospitalière régionale des infrastructures de soins) на регион Брюксел-столица (Белгия)

Диспозитив

1. Съединява дела T-128/08 и T-241/08 за целите на определението.
2. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбите.
3. Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от община Saint-Gilles (Белгия), община Etterbeek (Белгия), община Ixelles (Белгия), община Anderlecht (Белгия), регион Брюксел-столица (Белгия), град Брюксел (Белгия), както и от Република Финландия.
4. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Общия съд от 21 май 2010 г. — ICO Services/Парламент и Съвет(Дело T-441/08) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Решение № 626/2008/ЕО — Обща рамка за подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2010/С 195/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ICO Services Ltd (Slough, Berkshire, Обединеното кралство) (представител: S. Tupper, solicitor)

Ответници: Европейски парламент (представители: J. Rodrigues и R. Kaškina) и Съвет на Европейския съюз (представители: G. Kimberley и F. Florindo Gijón)

Встъпила страна в подкрепа на ответниците: Европейска комисия (представители: M. Wilderspin и A. Nijenhuis)

Предмет

Искане за отмяна на Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 година относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ) (ОВ L 172, стр. 15)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. ICO Services Ltd понася направените от него разноски, както и тези на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз.
3. Комисията понася направените от нея разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 6 от 10.1.2009 г.

Определение на Общия съд от 17 май 2010 г. — Volkswagen/СХВП — Deutsche BP (SunGasoline)(Дело T-502/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2010/С 195/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Volkswagen AG (Wolfsburg, Германия) (представители: H.-P. Schrammek, C. S. Drzymalla и S. Risthaus, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 19 септември 2008 г. (преписка № R 513/2004-4), свързано с производство по възражение между Deutsche BP AG и Volkswagen AG

Диспозитив

1. Основанието за постановяване на решение по същество по жалбата е отпаднало.
2. Жалбоподателят и ответникът понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Определение на Общия съд от 18 май 2010 г. — Abertis Infraestructuras/Комисия(Дело T-200/09) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Концентрации — Решение за приключване на производството, образувано по член 21, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 — Срок за обжалване — Начален момент — Недопустимост)

(2010/С 195/30)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Abertis Infraestructuras, SA (Барселона, Испания) (представители: M. Roca Junyent и P. Callol García, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: V. Di Vucci и Ё. Gippini Fournier)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията от 13 август 2008 г. за приключване на производството, образувано по член 21, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201) във връзка с концентрация между жалбоподателя и Autostrade SpA (преписка COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Осъжда Abertis Infraestructuras, SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Определение на председателя на Общия съд от 26 май 2010 г. — Noko Ngele/Комисия

(Дело T-15/10 R)

(Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Изисквания за форма — Недопустимост)

(2010/С 195/31)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Mariyus Noko Ngele (Брюксел, Белгия) (представител: F. Sabakunzi, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия (представител: A. Bordes)

Предмет

По същество искане да се обяви за незаконнообразна дейността на Центъра за развитие на предприемачеството (ЦРП) в Белгия, да се забрани на Комисията и на нейните служители да поддържат финансови отношения с ЦРП или да признават законнообразността му и да се осъди Комисията да заплати парична

сума на жалбоподателя, в случай че тя признае тази законосъобразност

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Иск, предявен на 28 април 2010 г. — Унгария/Комисия

(Дело T-194/10)

(2010/С 195/32)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Република Унгария (представители: J. Fazekas, M. Fehér и K. Szíjjártó)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на ищеца

— да се отмени вписването от Комисията в базата данни E-Vacchus на защитеното наименование за произход „Vinohradnícka oblast Tokaj“, заместващо по-ранното словашко защитено наименование за произход „Tokajská vinohradnícka oblast“.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва вписването на словашкото защитено наименование за произход „Vinohradnícka oblast Tokaj“ в електронния регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания за вина (наричан по-нататък „регистър E-Vacchus“), извършено от Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 1234/2007 (¹).

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че изменяйки вписването, Комисията е нарушила приложимите разпоредби на Регламент № 1234/2007 и Регламент (СЕ) № 607/2009 (²), като се има предвид, че в съответствие с новата правна уредба спорното изменение на първоначалното вписване в регистъра E-Vacchus предоставя автоматично защита на наименование, което не може да се счита за „съществуващо защитено“ наименование по смисъла на член 118г от Регламент № 1234/2007.

В това отношение жалбоподателят счита, че към 1 август 2009 г., когато влиза в сила новата правна уредба на Съюза на пазара на вино, от общността закрила се е ползвало наименованието „Tokajská/Tokajské/Tokajský vínohradnícka oblast“, както е видно по-специално от списъка на трапезните вина, означени с географско указание, ⁽³⁾ и списъка на качествените вина ⁽⁴⁾.

Жалбоподателят също твърди, че този извод се налага и при разглеждане на словашката правна уредба, като се има предвид, че на 30 юни 2009 г. е приет новия словашки Закон за виното, в който е посочено наименованието „Tokajská vínohradnícka oblast“. Освен това, дори при тълкуване на приложимите регламенти в смисъл, че датата на влизане в сила на националната правна уредба (1 септември 2009 г.) също е от значение за преценката на съществуващата защита, в настоящия случай трябва да се приложи по аналогия член 73, параграф 2 от Регламент № 607/2009, тъй като и в този случай посоченото в новия закон наименование е това, което трябва да се счита защитено и съществуващо по смисъла на член 118т от Регламент № 1234/2007.

Във второто правно основание жалбоподателят твърди, че при воденето и управлението на регистъра E-Vacchus и в частност със спорното вписване Комисията е нарушила основните принципи на добра администрация, лоялно сътрудничество и правна сигурност, признати от правото на Съюза.

В това отношение жалбоподателят счита, че предвид принципа на добра администрация и по-специално — значението на посочения регистър, Комисията е длъжна да гарантира, че този регистър съдържа верни, надеждни и точни данни. В това отношение Комисията трябва да определи с оглед на момента на влизане в сила на новата правна уредба на пазара на вино кои са приложимите национални норми и кои наименования трябва да се считат защитени и съществуващи съгласно тези норми. От друга страна жалбоподателят счита, че Комисията е нарушила и принципа на лоялно сътрудничество като по никакъв начин не е уведомила Република Унгария за изменението на отнасящите се до Словакия вписвания в регистъра E-Vacchus, както преди така и след изменението, макар да е трябвало да ѝ е известно, че е възможно да бъдат засегнати интересите на Унгария. На последно място жалбоподателят твърди, че Комисията не спазва и принципа на правна сигурност, като организира и води регистъра по начин, който дава възможност във всеки момент да се изменят с обратно действие съдържащите се в него вписвания без да може да се установи точната дата на изменението.

⁽¹⁾ Регламент на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 229, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент на Комисията от 14 юли 2009 година за определяне на някои подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета по отношение на защитените наименования за произход и защитените географски указания, традиционните наименования, етикетирането и представянето на определени лозаровинарски продукти (ОВ L 193, стр. 60).

⁽³⁾ Списък на имена на географски единици, по-малки от държавите членки съгласно член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 [на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на вино] (трапезни вина с географско указание) (публикуван в ОВ С 187, 2009 г., стр. 67).

⁽⁴⁾ Списък на качествените вина, произведени в определен район (публикуван в ОВ С 187, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 6 май 2010 г. — Deutsche Telekom/Комисия

(Дело T-207/10)

(2010/C 195/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (Бон, Германия) (представители: А. Cordewener и J. Schönfeld, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение С (2009) 8107 на Комисията от 28 октомври 2009 г. (в коригираната редакция от 8 декември 2009 г.) във връзка с предоставената в член 1, параграфи 2 и 3 в полза на определените в тази разпоредба испански инвеститори защита на оправданите правни очаквания,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Решение С (2009) 8107 на Комисията от 28 октомври 2009 г., с което последната постановява, че държавните помощи под формата на данъчноправни норми съгласно член 12, параграф 5 от испанския закон за корпоративното данъчно облагане (наричан по-нататък TRLIS) относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества във връзка с помощите, предоставени на получателите при придобиване на дялови участия в Общността, са несъвместими с общия пазар. Обжалваното решение предвижда кои помощи трябвало да се върнат посредством Кралство Испания.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва, на първо място, че данъчната преференция, свързана с приложението на член 12, параграф 5 от TRLIS, била предоставена формално погледнато неправомерно, тъй като Кралство Испания не е уведомило Комисията предварително за закона съгласно член

88, параграф 3, първо изречение ЕО (член 108, параграф 3, първо изречение от ДФЕС) и въпреки забраната за изпълнение съгласно член 88, параграф 3, изречение 3 ЕО (член 108, параграф 3, изречение 3 от ДФЕС) е пристъпило към неговото приложение. По-нататък член 12, параграф 5 от TRLIS трябвало да се разглежда като незаконосъобразна материално правна разпоредба, тъй като съгласно член 87, параграф 1 ЕО (член 107, параграф 1 от ДФЕС) тази правна уредба не била съвместима с общия пазар, а разрешение съгласно член 87, параграф 2 или 3 ЕО (член 107, параграф 2 или 3 от ДФЕС) не било взето предвид.

На второ място, във връзка с последиците, които влече установяването на неправомерността на национални помощи, жалбоподателят посочва, че съответната държава членка трябвало да изиска обратно подобни помощи от облагодетелствалите се получатели. В това отношение се посочва, че този основен принцип намирал изражение преди всичко в член 14, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 659/99 ⁽¹⁾.

Накрая се изтъква, че в конкретния случай не следвало да се прави никакво изключение от обратно връщане при липса на оправдани правни очаквания за испанските получатели на държавни помощи. Във връзка с това жалбоподателят посочва, наред с други доводи, че чрез предвиждането на изключение, основано на принципа за защита на оправданите правни очаквания, по отношение на определена група испански инвеститори се прилагал неправилно принципът от първичното право, установен в член 14, параграф 1, второ изречение от Регламент № 659/99. От една страна, жалбоподателят оспорва, че принципът за защита на оправданите правни очаквания не бил приложим в полза на получателите на държавни помощи при липса на законосъобразно нотифициране на член 12, параграф 5 от TRLIS от страна на испанската държава. От друга страна, той посочва, че предпоставките за признаването на защитата на оправданите правни очаквания в полза на получателите на помощи, не били изпълнени. По-нататък общностният интерес от създаването на справедливи пазарни отношения посредством обратното изискване на предоставените държавни помощи надделявал над индивидуалния интерес на получателя от получаването на данъчни придобивки както за минали, така и за бъдещи години.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 3 май 2010 г. — Strålfors Aktiebolag/CXВП (ID SOLUTIONS)

(Дело T-211/10)

(2010/C 195/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Strålfors AB (Malmö, Швеция) (представители: M. Nielsen, lawyer)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 януари 2010 г. по дело R 1111/2009-2,

— да се потвърди регистрацията на марката на Общността със заявка № 8235202 „ID SOLUTIONS“ за „хартия, картон и стоки от тези материали, които не са включени в други класове; печатни произведения; материали за подвързване на книги; фотографии; канцеларски принадлежности; канцеларски лепила и лепила за домакински цели; материали за художници; четки за рисуване; пишещи машини и канцеларско оборудване (с изключение на мебели); учебни материали (с изключение на апарати); пластмасови материали за опаковки (които не са включени в други класове); печатарски букви; клишета“ в клас 16 и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ID SOLUTIONS“ за стоки в клас 16 — заявка за марка на Общността № 8235202

Решение на проверителя: частичен отказ на заявка за регистрация на марка на Общността

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата и потвърждава спорното решение

Изложени правни основания: жалбоподателят твърди, че следва да се уважи искането за регистрация на марката на Общността № 8235202 „ID SOLUTIONS“ за стоки в клас 16, тъй като „ID SOLUTIONS“ е отличителна марка за тези стоки и така отговаря на изискванията на член 4 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 3 май 2010 г. — Strålfors Aktiebolag/CXВП (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Дело T-212/10)

(2010/C 195/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Strålfors AB (Malmö, Швеция) (представител: M. Nielsen, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 януари 2010 г. по дело R 1112/2009-2,
- да се потвърди регистрацията на марката на Общността със заявка № 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS“ за „хартия, картон и стоки от тези материали, които не са включени в други класове; печатни произведения; материали за подвързване на книги; фотографии; канцеларски принадлежности; канцеларски лепила и лепила за домакински цели; материали за художници; четки за рисуване; пишещи машини и канцеларско оборудване (с изключение на мебели); учебни материали (с изключение на апарати); пластмасови материали за опаковки (които не са включени в други класове); печатарски букви; клишетата“ в клас 16 и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „IDENTIFICATION SOLUTIONS“ за стоки в клас 16 — заявка за марка на Общността № 8235186

Решение на проверителя: частичен отказ на заявка за регистрация на марка на Общността

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата и потвърждава спорното решение

Изложени правни основания: жалбоподателят твърди, че следва да се уважи искането за регистрация на марката на Общността № 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS“ за стоки в клас 16, тъй като „IDENTIFICATION SOLUTIONS“ е отличителна марка за тези стоки и така отговаря на изискванията на член 4 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 10 май 2010 г. от Р срещу решението, постановено на 24 февруари 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-89/08, Р/Парламент

(Дело T-213/10 Р)

(2010/С 195/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Р (Брюксел, Белгия) (представител: E. Voiglot, avocat)

Другата страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- Да се обяви жалбата му за допустима и основателна, в резултат от което
- да се отмени обжалваното съдебно решение, постановено на 24 февруари 2010 г. от трети състав на Съда на публичната служба на Европейския съюз по дело F-89/08, съобщено на жалбоподателя на 1 март 2010 г., с което като неоснователна се отхвърля жалбата, с която е поискал отмяна на решението на Парламента от 15 април 2008 г., с което той е уволнен, и осъждане на Парламента да му изплати обезщетение за вредите, които счита, че е претърпял,
- да се даде възможност на жалбоподателя да се ползва от исканията, които е направил пред Съда на публичната служба на Европейския съюз,
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски във връзка с производството пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решението на Съда на публичната служба (СПС) от 24 февруари 2010 г., постановено по дело Р/Парламент, F-89/08, с което се отхвърля жалбата, с която жалбоподателят е поискал отмяна на решението на Европейския парламент за едностранно прекратяване на договора му като срочно нает служител и изплащане на обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи три правни основания, изведени:

- от грешка при прилагане на правото и противоречие в мотивите, доколкото СПС счита, че запознаването с мотивите на обжалваното решение единствено посредством преглед на личното досие е достатъчно и не води до необходимостта от отмяна на това решение, въпреки че институцията не излага тези мотиви нито в решението за уволнение, нито в решението, с което се отхвърля жалбата, подадена по административен ред,
- от незачитане от страна на СПС i) на системата за разделение на функциите и на институционалното равновесие между администрацията и съда, ii) на член 26 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и iii) на правото на ефективна съдебна защита, доколкото СПС измества Европейския парламент, като вместо него излага предполагаемите мотиви на обжалваното пред СПС решение,

— от недостатъчни мотиви на обжалваното съдебно решение, доколкото СПС отминал с мълчание факта, че доказателствата, довели до обжалваното пред него решение, са противоречиви — независимо от това, че жалбоподателят посочил тези несъответствия в първоинстанционната си жалба.

Жалба, подадена на 7 май 2010 г. — Moselland/СХВП — Renta Siete (DIVINUS)

(Дело Т-214/10)

(2010/С 195/37)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Moselland eG — Winzergenossenschaft (Bernkastel-Kues, Германия) (представител: Rechtsanwalt M. Dippelhofer)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Renta Siete, SL (Albacete, Испания)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), постановено на 22 февруари 2010 г. по преписка R 1204/2009-2;

— да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати разносните.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Renta Siete, SL

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „DIVINUS“ за стоки и услуги от класове 30, 33 и 35

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателя

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: националната фигуративна марка, съдържаща словните елементи „Moselland Divinum“, за стоки от клас 33.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля възражението.

Изложени правни основания: Нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, както и на правило 19, параграф 2 и правило 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95⁽²⁾, тъй като апелативният състав не е отчел надлежно или е отчел в недостатъчна степен доказателството, че съществуват по-ранни права; нарушение на член 76, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото апелативният състав не се е ограничил до разглеждане на представените от жалбоподателя доказателства; нарушение на член 78, параграфи 1, 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 поради непълна преценка на доказателствата, тъй като апелативният състав, макар вече да е разполагал с доказателство, което опровергава получената информация, се е задоволил само с искане за информация; също и нарушение на член 75, второ изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като апелативният състав не е дал на жалбоподателя възможност да вземе отношение по установените служебно фактически обстоятелства; нарушение на правило 50, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че представеното уведомление за получаване не е достатъчно доказателство за депозиране на документ в определения срок; нарушение на правило 50, параграф 1, трето изречение от Регламент (ЕО) № 2868/95 поради злоупотреба с власт и накрая, нарушение на правило 51, буква б) от Регламент (ЕО) № 2868/95, тъй като апелативният състав неправилно не е разпоредил възстановяването на таксата за обжалването.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 11 май 2010 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело Т-215/10)

(2010/С 195/38)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias, G. Skiani и E. Leftheriotou)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се уважи жалбата и да се отмени обжалваното решение на Комисията в неговата цялост,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си Република Гърция иска отмяна на Решение 2010/152 на Комисията от 11 март 2010 година „за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите-членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските региони (ЕЗФРСР)“, нотифицирано под номер С(2010) 1317 и публикувано в ОВ L 63 от 12 март 2010 г. (стр. 7), в частта му, която се отнася до финансовите корекции, които са и били наложени в секторите на (а) памука, (б) мерките за развитие на селските региони и в) разпределянето на храна за лица без средства.

Относно корекцията за памука, на първо място жалбоподателят посочва грешка при преценката на фактите от Комисията и непълни мотиви на обжалваното решение, що се отнася до контролната среда и съответствието на схемата за помощ за памука на ИСАК и що се отнася до проверките на място на площите и анализа на риска.

На второ място, жалбоподателят подчертава погрешната преценка на фактите от Комисията, както и неправилното тълкуване и прилагане на член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1591/2001 ⁽¹⁾ и на член 17 от Регламент (ЕО) № 1051/2001 ⁽²⁾ що се отнася до екологичните мерки и слабата система на контрол и що се отнася до предприетите действия след проверките, извършени във връзка с реколтите на памук и екологичните мерки. В частност, той изтъква, че упрекът за липса на санкции, отправен от Комисията към Република Гърция, е лишен от правно и фактическо основание, не се базира върху разпоредбите на Регламент № 1051/2001 и Регламент № 1591/2001, нито върху която и да е разпоредба в сила към момента на настъпване на фактическите обстоятелства, и не може да съставлява правен фактор за мотивиране на корекцията, наложена с обжалваното решение.

На трето място, жалбоподателят се позовава на неправилното тълкуване и прилагане на насоките относно корекциите с

фиксирана сума и на нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като поетият риск от ЕФГЗ бил несъществуващ. Що се отнася до състоянието на системата на контрол, то не е било едно и също през трите разглеждани периода 2003 г.—2004 г., 2004 г.—2005 г. и 2005 г.—2006 г., следователно корекцията е трябвало да бъде степенувана.

На четвърто място, жалбоподателят подчертава неправилното тълкуване от Комисията на член 7, параграф 4 от Регламент № 1051/2001 и на разпоредбите на член 1 от Регламент (ЕО) № 1123/2004 ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 905/2005 ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 871/2006 ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 1486/2002 ⁽⁶⁾, с които се определя годишното действително допустимо количество памук, що се отнася до корекциите с фиксирана сума за периодите 2003 г.—2004 г., 2004 г.—2005 г. и 2005 г.—2006 г., поради твърдяното превишаване на допустимото количество и поради последвалото недължимо плащане.

На пето място, жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение съдържа противоречиви мотиви за корекция и грешни изчисления на корекциите, тъй като през разглежданите финансови години корекциите не съвпадат или си противоречат.

Що се отнася до мерките за развитие на селските региони, жалбоподателят на първо място изтъква нищожността на процедурата по приключване на счетоводните сметки поради нарушение на съществени процесуални правила, предвидени в член 8, параграф 1, първо предложение от трето изречение от Регламент (ЕО) № 1663/1995 ⁽⁷⁾ във връзка с липсата на двустранен диалог що се отнася до налагането на корекция за мерките за екологично развитие.

На второ място, жалбоподателят посочва, че решението на Комисията е опорочено от грешка относно фактите, от погрешна преценка на фактите, от недостатъчни мотиви и от нарушение на принципа на пропорционалност, що се отнася до изтъкнатите слабости на ИСАК, до ключовите проверки и до допълнителните проверки.

Относно сектора на разпределянето на храна за лица без средства, жалбоподателят изтъква, на първо място, че позицията на Комисията е породила оправдани правни очаквания, че той не е следвало да понесе всички разноски по програмата за безплатно разпределяне на ориз, и че промяната впоследствие на позицията на Комисията представлява нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност; или поне представлява превишаване на границите на нейното право на преценка, ако не злоупотреба с власт.

Второ, жалбоподателят твърди, че транспортните разходи по отношение на него са изчислени неправилно.

Трето, жалбоподателят изтъква, че Комисията е тълкувала и приложила неправилно общностните разпоредби, в частност член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 3149/1992⁽⁸⁾, нарушила е принципа на пропорционалност и е надхвърлила границите на своето право на преценка.

- (¹) Регламент (ЕО) № 1591/2001 на Комисията от 2 август 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на схемата за помощ за памук [неофициален превод] (ОВ L 210, 2001 г., стр. 10).
- (²) Регламент (ЕО) № 1051/2001 на Съвета от 22 май 2001 година относно помощта за производството на памук [неофициален превод] (ОВ L 148, 2001 г., стр. 3).
- (³) Регламент (ЕО) № 1123/2004 на Комисията от 17 юни 2004 година относно определяне за пазарна година 2003/2004 на действителното производство на неомагнен памук, както и размерът, с който в резултат следва да се намали ориентировъчната цена [неофициален превод] (ОВ L 218, 2004 г., стр. 3).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 905/2005 на Комисията от 16 юни 2005 година относно определяне за пазарна година 2004/2005 на действителното производство на неомагнен памук, както и размерът, с който в резултат следва да се намали ориентировъчната цена [неофициален превод] (ОВ L 154, 2005 г., стр. 3).
- (⁵) Регламент (ЕО) № 871/2006 на Комисията от 15 юни 2006 година относно определяне за пазарна година 2005/2006 на действителното производство на неомагнен памук, както и размерът, с който в резултат следва да се намали ориентировъчната цена [неофициален превод] (ОВ L 164, 2006 г., стр. 3).
- (⁶) Регламент (ЕО) № 1486/2006 на Комисията от 5 октомври 2006 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2368/2002 на Съвета за въвеждане на схема за сертифициране в рамките на Кимбърлийския процес за международна търговия с необработени диаманти [неофициален превод] (ОВ L 278, 2006 г., стр. 3).
- (⁷) Регламент (ЕО) № 1663/95 на Комисията от 7 юли 1995 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 729/70 относно процедурата по уравниване на сметките на ФЕОГА, секция „Гарантиране“ [неофициален превод] (ОВ L 158, стр. 6).
- (⁸) Регламент (ЕИО) № 3149/92 на Комисията от 29 октомври 1992 година относно установяване на подробни правила за снабдяването с храна от интервенционни складове в полза на най-нуждаещите се лица в Общността (ОВ L 313, 1992 г., стр. 50, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 11, стр. 174).

Жалба, подадена на 10 май 2010 г. — Monster Cable Products/CXВП — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)

(Дело T-216/10)

(2010/C 195/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Cable Products, Inc. (Brisbane, Съединени американски щати) (представители: O. Günzel и W. von der Osten-Sacken, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Live Nation (Music) UK Ltd (Лондон, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 февруари 2010 г. по преписка R 216/2009-1, доколкото то отхвърля жалбата;

— да отхвърли изцяло възражение № В 754335, подадено срещу заявка за регистрация на марка на Общността № 3333804 „MONSTER ROCK“, и

— да осъди СХВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „MONSTER ROCK“ за стоки от клас 9

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Словната марка „MONSTERS OF ROCK“ № 1313176, регистрирана в Обединеното кралство за стоки от клас 16; словната марка „MONSTERS OF ROCK“ № 1313177, регистрирана в Обединеното кралство за стоки от клас 25; словната марка „MONSTERS OF ROCK“ № 1313178, регистрирана в Обединеното кралство за стоки от клас 26; словната марка „MONSTERS OF ROCK“ № 2299141, регистрирана в Обединеното кралство за стоки от класове 9, 16, 25, 41 и 43; марката „MONSTERS OF ROCK“ общоизвестна (по смисъла на член 6, второ от Парижката конвенция) в 15-те стари държави членки; нерегистрираната марка „MONSTERS OF ROCK“ използвана в търговските отношения в 15-те стари държави членки; търговското наименование „MONSTERS OF ROCK“, използвано в търговските отношения в 15-те стари държави членки

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението, що се отнася до всички оспорени стоки и отхвърля изцяло заявката за регистрация

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав: (i) е извършил погрешна преценка на идентичността/сходството на стоките, (ii) не е взел предвид различията между марките, по-специално концептуалните различия между тях и (iii) не е определил обхвата на защитата на по-ранния знак.

Жалба, подадена на 11 май 2010 г. — Rautaruukki Oyj/CXВП — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)

(Дело T-217/10)

(2010/C 195/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rautaruukki Oyj (Хелзинки, Финландия) (представител: J. Tanhuanpää, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Manuel Vigil Pérez (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 февруари 2010 г. по преписка R 1001/2009-2

— да се отмени изцяло решението на отдела по споровете № В 1173707;

— да се разреши регистрацията на марката „MONTERREY“ на жалбоподателя за всички стоки от класове 6 и 19, съгласно заявка на жалбоподателя за марка на Общността № 5276936;

— да се осъди ответника да заплати разносните, както и разносните, направени пред апелативния състав, и

— да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати разносните, включително направените от жалбоподателя пред апелативния състав, ако се приеме другата страна в производството да встъпи в настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „MONTERREY“ за стоките и услугите от класове 6, 19 и 37

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Регистрацията на испанската фигуративна марка „MONTERREY“ № 1695663 за услугите от клас 37; регистрацията на испанската фигуративна марка „MONTERREY“ № 1695662 за услугите от клас 36

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: Частично отхвърля жалбата

Изложени правни основания:

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания.

С първото правно основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, доколкото апелативният състав е допуснал грешка, когато е преценявал сходството на стоките и услугите.

С второто правно основание жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение нарушава правило 99 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността, доколкото апелативният състав погрешно е приел, че преводът на по-ранно право отговаря на оригиналния текст.

С третото правно основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава принципите на оправданите правни очаквания, на равно третиране и на законност.

Жалба, подадена на 12 май 2010 г. — DHL International/CXВП — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)

(Дело T-218/10)

(2010/C 195/41)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: DHL International GmbH (Бон, Германия) (представители: K.-U. Jonas, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Service Point Solutions, SA (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 февруари 2010 г. по преписка R 62/2009-2,

— да се осъди ответникът и евентуално другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която се състои от словния елемент „SERVICEPOINT“, за стоки и услуги от класове 16, 20, 35 и 39.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Service Point Solutions S.A.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка, която се състои от словния елемент „Service Point“, за стоки и услуги от класове 8, 9, 16, 20, 35, 38, 39 и 42; фигуративна марка, която се състои от словния елемент „service point“, за стоки и услуги от клас 16, и фигуративна марка, която се състои от словния елемент „service point“, за стоки и услуги от класове 9 и 42.

Решение на отдела по споровете: приема възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки, както и нарушение на член 76, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като отделът по споровете неправилно не взема предвид различни документи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 12 май 2010 г. — ratiopharm/СХВП — Nuscamed (ZUFAL)

(Дело T-222/10)

(2010/C 195/42)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: ratiopharm GmbH (Улм, Германия) (представител: Rechtsanwalt S. Völker)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: nuscamed GmbH (Констанц, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 12 март 2010 г. по преписка R 874/2008-4,

— да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ZUFAL“ за стоки от клас 5.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: nuscamed GmbH.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка на Общността „ZURCAL“ за стоки от клас 5 и три национални словни марки: „ZURCAL“ за стоки от клас 5.

Решение на отдела по споровете: приема възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. — Banco Santander/Комисия

(Дело Т-227/10)

(2010/С 195/43)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Banco Santander, SA (Сантандер, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, R. Calvo Salinero, abogados)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение доколкото в него е обявено, че член 12, параграф 5, TRLIS (кодифициран текст на Закона за корпоративния данък) съдържа елементи на държавна помощ,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобиване на дялови участия, предполагащи придобиване на контрол,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото в него се прилага разпоредбата за възстановяване на помощта към сделки, сключени преди публикуването на окончателното решение, предмет на настоящата жалба, в ОВ на ЕС и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Решението, предмет на настоящата жалба, е същото като това, което се обжалва по дела Т-219/10 Autogrill España/Комисия, Т-221/10 Iberdrola/Комисия и Т-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Комисия.

Правните основания и основните доводи са сходни с изтъкнатите в рамките на посочените дела.

По-специално, жалбоподателят изтъква грешки при прилагане на правото шо се отнася до правната квалификация като държавна помощ на мярката, до установяването на бенефициера на тази мярка и до установяването на краен срок за признаване на оправданите правни очаквания. Жалбоподателят изтъква последното правно основание доколкото в обжалваното решение е признато съществуването на оправдани правни

очаквания, но същевременно е направено разграничение между сделки, осъществени в периода от влизане в сила на мярката до датата на публикуване на решението за започване на официална процедура по разследване и сделки, осъществени след това.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Telefónica/Комисия

(Дело Т-228/10)

(2010/С 195/44)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Telefónica, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller и J. Domínguez Pérez, abogados)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение и

— да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Решението, предмет на настоящата жалба, е същото като това, което се обжалва по дела Т-219/10 Autogrill España/Комисия, Т-221/10 Iberdrola/Комисия, Т-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Комисия и Т-227/10, Banco Santander/Комисия.

Правните основания и основните доводи са сходни с изтъкнатите в рамките на посочените дела.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Graf-Syteco/CXВП — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Дело Т-229/10)

(2010/С 195/45)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Тюринген, Германия) (представител: T. Kieser, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tesco Electric & Machinery Co. Ltd (Тайпе, Тайван)

Искания на жалбоподателя

— да се измени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 18 февруари 2010 г. по преписка R 230/2009-1, като се отхвърли възражение № В 1 112 889 от 5 февруари 2007 г. относно словната и фигуративна марка № 30 327 439 в Германия, словната и фигуративна марка № 233 226 в Англия и Северна Ирландия, словната и фигуративна марка № 742 535 в Бенелюкс и словната и фигуративна марка № 2 545 860 в Испания „ТЕСО“;

— при условията на евентуалност да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 18 февруари 2010 г. по преписка R 230/2009-1;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SYTECO“ за стоки и услуги от класове 9, 37 и 42.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Tesco Electric & Machinery Co. Ltd.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: четири национални фигуративни марки, които съдържат словния елемент „ТЕСО“, за стоки от класове 7, 9 и 11.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като липсва вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността от 26 февруари 2009 година (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Couture Tech Limited/СХВП (изображение на емблема, съдържаща земното кълбо, звезда, сърп и чук)

(Дело T-232/10)

(2010/C 195/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Couture Tech Ltd (Tortola, British Virgin Islands) (представител: B. Whyatt, Barrister)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 март 2010 г. по преписка R 1509/2008-2, и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: цветна фигуративна марка, изобразяваща емблема със земното кълбо, звезда, сърп и чук за стоки и услуги от класове 3, 14, 18, 23, 26 и 43 — Заявка за регистрация на марка на Общността № 5585898

Решение на поверителя: отказва регистрацията на заявката за марка на Общността

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си

Въз основа на първото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 7, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав е приложил неправилно тези членове към заявката за марка на Общността.

Съгласно второто правно основание жалбоподателят счита, че обжалваното решение противоречи на правилата на естественото право, тъй като не признава на жалбоподателя правото на оправдани правни очаквания, че неговата заявка за марка на Общността ще бъде регистрирана.

Жалба, подадена на 20 май 2010 г. — Nike International Ltd/CXВП — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)

(Дело T-233/10)

(2010/C 195/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Nike International Ltd (Beaverton, САЩ) (представител: M. De Justo Bailey, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Intermar Simanto Nahmias (Individual Company) (Истанбул, Турция)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 март 2010 г. по преписка R 738/2009-1, доколкото потвърждава решението по възражението № В 1326299 за всички спорни стоки,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски; и
- да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, в случай че тя встъпи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „JUMPMAN“ за стоки от клас 25

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „JUMP“, регистрирана в Испания под № 2657489 за стоки от клас 25; регистрация на марка на Общността № 2752145 на словната марка „JUMP“ за стоки от клас 25

Решение на отдела по споровете: уважава възражението по отношение на всички спорни стоки и отхвърля изцяло заявката за регистрация

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав неправилно преценява, че съществува вероятност от объркване между съответните марки.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. — Ebro Puleva/Комисия

(Дело T-234/10)

(2010/C 195/48)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ebro Puleva, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, abogados)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение доколкото в него е обявено, че член 12.5 от Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades [кодифициран текст на Закона за корпоративния данък] (TRLIS) съдържа елементи на държавна помощ,
- при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12.5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобиване на дялови участия, предполагащи придобиване на контрол,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Решението, предмет на настоящата жалба, е същото като това, което се обжалва по дела T-219/10 Autogrill España/Комисия, T-221/10 IBERDROLA/Комисия и T-225/10, BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA/Комисия.

Правните основания и основните доводи са сходни с изтъкнатите в рамките на посочените дела.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Asociación Española de Banca/Комисия

(Дело T-236/10)

(2010/C 195/49)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Asociación Española de Banca (Мадрид, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение доколкото в него е обявено, че член 12.5 от Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades [кодифициран текст на Закона за корпоративния данък] (TRLIS) съдържа елементи на държавна помощ,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12.5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобиване на дялови участия, предполагащи придобиване на контрол,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото в него се прилага разпоредбата за възстановяване на помощта към сделки, сключени преди публикуването на окончателното решение, предмет на настоящата жалба, в ОВ на ЕС и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Решението, предмет на настоящата жалба, е същото като това, което се обжалва по дела T-219/10 Autogrill España/Комисия, T-221/10 IBERDROLA/Комисия и T-225/10, BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA/Комисия.

Правните основания и основните доводи са сходни с изтъкнатите в рамките на посочените дела.

Жалба, подадена на 20 май 2010 г. — Италия/Комисия

(Дело T-239/10)

(2010/C 195/50)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri и P. Gentili, avvocati dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени, в приложение на член 264 ДФЕС, дебитно известие № 3241001630 на Европейската комисия, ГД „Регионална политика“, от 1 март 2010 г., получено на 11 март 2010 г., издадено вследствие на Решение на Европейската комисия C(2009) 10350 от 22 декември 2009 година, нотифицирано на 23 декември 2009 г., за спиране на част от помощта от Европейския фонд за регионално развитие, предназначена за Италия — за оперативната програма POR Puglia, Цел № 1, 2000 г.—2006 г.,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са изложените по дело T-223/10, Regione Puglia/Комисия.

Жалба, подадена на 25 май 2010 г. — Industrias Francisco Ivars/CXВП — Motive (Скоростни регулатори)

(Дело T-246/10)

(2010/C 195/51)

*Език на жалбата: испански***Страни**

Жалбоподател: Industrias Francisco Ivars, SL (Херасо, Испания) (представители: E. Caballero Oliver, abogada и A. Sanz-Bermell y Martínez, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Motive Srl

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени обжалваното решение и да се отхвърли възражението, подадено от MOTIVE S.r.L, както и да се обяви за валидна регистрацията на промишления дизайн на Общността № 000625702-001 за „регулатори“,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: промишлен дизайн на Общността № 625702-001 за „регулатори“ от клас 15/01 (мотори)

Притежател на промишления дизайн на Общността: дружеството жалбоподател

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: Motive Srl

Промишлен дизайн на лицето, подало искане за обявяване на недействителност: промишлен дизайн на общността № 73952-0001

Решение на отдела по отмяната: отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и обявява за недействителен разглеждания промишлен дизайн

Изложени правни основания: неправилно тълкуване и прилагане на членове 4, 5 и 7 от Регламент № 6/2002 относно промишления дизайн на Общността.

Определение на Общия съд от 17 май 2010 г. — Франция/Комисия

(Дело T-74/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/52)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 102, 1.5.2009 г.

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2010/C 195/39	Дело T-216/10: Жалба, подадена на 10 май 2010 г. — Monster Cable Products/CXВП — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)	25
2010/C 195/40	Дело T-217/10: Жалба, подадена на 11 май 2010 г. — Rautaruukki Oyj/CXВП — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)	26
2010/C 195/41	Дело T-218/10: Жалба, подадена на 12 май 2010 г. — DHL International/CXВП — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)	26
2010/C 195/42	Дело T-222/10: Жалба, подадена на 12 май 2010 г. — ratiopharm/CXВП — Nycomed (ZUFAL)	27
2010/C 195/43	Дело T-227/10: Жалба, подадена на 18 май 2010 г. — Banco Santander/Комисия	28
2010/C 195/44	Дело T-228/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Telefónica/Комисия	28
2010/C 195/45	Дело T-229/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Graf-Syteco/CXВП — Teco Electric & Machinery (SYTECO)	28
2010/C 195/46	Дело T-232/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Couture Tech Limited/CXВП (изображение на емблема, съдържаща земното кълбо, звезда, сърп и чук)	29
2010/C 195/47	Дело T-233/10: Жалба, подадена на 20 май 2010 г. — Nike International Ltd/CXВП — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)	30
2010/C 195/48	Дело T-234/10: Жалба, подадена на 18 май 2010 г. — Ebro Puleva/Комисия	30
2010/C 195/49	Дело T-236/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Asociación Española de Banca/Комисия	31
2010/C 195/50	Дело T-239/10: Жалба, подадена на 20 май 2010 г. — Италия/Комисия	31
2010/C 195/51	Дело T-246/10: Жалба, подадена на 25 май 2010 г. — Industrias Francisco Ivars/CXВП — Motive (Скоростни регулатори)	31
2010/C 195/52	Дело T-74/09: Определение на Общия съд от 17 май 2010 г. — Франция/Комисия	32

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общноезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

